

בש"פ 944/22 - אילן עמר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 944/22

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

אילן עמר

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת מתן רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי באר שבע (השופט ע' כהן) בעמ"ת
54315-01-22 שניתנה ביום 27.1.2022

בשם המבקש:

עו"ד תאמר אסדי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע (השופט ע' כהן) שניתנה בעמ"ת 54315-01-22 ביום 27.1.2022, אשר דחתה את עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום באר שבע (השופט ח' פס) שניתנה במ"ת 44295-11-21 ביום 23.1.2022, ואשר בגדרה נקבע, לאחר שהתקבל תסקיר, כי העורר אינו עומד בתנאים שנקבעו לשילוב בחלופה טיפולית בהליך המעצר, והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, על רקע אישום בעבירה של החזקה או שימוש בסמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית וכן בחמש עבירות של סחר בסמים מסוכנים.
2. הבקשה נטועה בעובדותיו הפרטיקולריות של המקרה ומעלה השגות באשר להפעלת שיקול הדעת המסור לבית משפט השלום בענייני מעצר.

3. הבקשה אינה מעלה כל שאלה משפטית כללית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, ומכלול הנסיבות מצביע על כך שלא נגרם לו עיוות דין. כפי שקבעו הערכאות דלמטה, נתוניו של המבקש אכן אינם מתיישבים עם המבחנים שנקבעו בהלכת סויסה (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה (21.3.2011)), בעניינה של חלופה טיפולית למעצר. זאת ועוד: כפי שהדגיש בית משפט קמא בהחלטתו, גם בהתקיים כל שלושת התנאים המצטברים הקבועים בהלכת סויסה - ובעניינו של המבקש, מקבל אני את הכרעת בית משפט קמא באשר לאי-התקיימותם של התנאים השני והשלישי, למצער - אין בית המשפט מחויב לשחרר את הנאשם לחלופה טיפולית, כי אם רשאי לשקול את שחרורו לחלופה (לדוגמה, ראו: בש"פ 8655/16 מדינת ישראל נ' ג'ני, פסקה 10 (23.11.2016)).

4. בנסיבות אלו, אין מקום לאפשר למבקש לערור על מעצרו "בגלגול שלישי" בפני בית המשפט העליון, ובקשתו נדחית בזאת.

ניתנה היום, ח' באדר א' התשפ"ב (9.2.2022).

ש ו פ ט